

Kopidlenské listy

červen 2007

cena 12 Kč

čtvrtletník pro Kopidlenko

Václav Klaus v Kopidlně

Fotoreportáž z návštěvy prezidenta republiky na stranách 5–7

Rodiny v Kopidlně mohou ušetřit na poplatcích za likvidaci odpadu

Příležitost, jak ušetřit svoji peněženku a zároveň přispět k čistšímu životnímu prostředí, dostanou od příštího roku obyvatelé Kopidlna. Radnice totiž chystá změnu v systému platby za nakládání s odpadem, která by měla být přínosná jak pro domácnosti, tak díky očekávanému zvýšení efektivity i pro město. Možnost ušetřit se nabízí zvláště vícečlenným rodinám, kde by mohl být rozdíl nejvíce znatelný.

Podstatou je podle starosty Josefa Táboorského upuštění od nynějších jednotných plateb za každého obyvatele a přechod k systému placení za skutečný objem vyprodukovaného odpadu. „Současný systém se dostal až na hranici pěti set korun na občana za rok, přitom město stále doplácí na nakládání s odpadem nemalé částky a vyšší efektivity tímto způsobem není možné dosáhnout,“ předesílá Táboorský. Více peněz za odpady totiž podle předpisů vybírat nelze.

Město chce proto motivovat obyvatele k důslednějšímu třídění odpadu, protože likvidace vyříděných surovin je nic nestojí.

Odpovídající podmínky pro třídění už přitom byly podle starosty vytvořeny a úspora může být zajímavá zvláště pro početnější rodiny. Pokud budou důsledně třídit, zbude jim jen malé množství zbytkového směsného odpadu, za jehož likvidaci zaplatí podle skutečného objemu. Kopidlno tak chce následovat další města a obce, kde se k takovému kroku rozhodli.

„Takový systém už běží dva roky v Sobotce a loni s ním začala Libáň. Slibujeme si od něj vyšší efektivity. V tuto chvíli probíhá příprava posledních opatření na jeho spuštění od začátku příštího roku. Zkušenosti nám ukáží, jak se osvědčí, a pokud by se zjistilo, že to není vhodné řešení, je samozřejmě možné vrátit se k předchozímu způsobu plateb,“ uzavřel starosta. Poznamenal také, že dlužná částka neplatičů za odpady se už kvůli některým početnějším rodinám vyšplhala na statisíce korun.

Nakládání s odpadem v Kopidlně zajišťují Severočeské komunální služby Jablonec nad Nisou na základě smlouvy s platností do roku 2017. (kl)

Práce na škole mají pokračovat další etapou

Josef Táboorský
starosta

Vážení spoluobčané,

nejdříve mi dovoluji ocenit význam hlavních kulturních akcí „Mladé Hilmarovo Kopidlno“ a „Vzhůru, Kopidlno!“, konaných v druhém čtvrtletí roku 2007. První akce se stala již tradicí, konal se 13. ročník. Cením si rovněž přípravy a zabezpečení této tradiční akce a věřím, že ani Vás bohatý program a úroveň vystupujících mládežnických skupin a mažoretek nezklamaly.

Druhá akce „Vzhůru, Kopidlno!“ se v novodobé historii města konala poprvé, a soudě dle účasti a ohlasů těch, kteří se jí zúčastnili, věřím, že podobnou akci v budoucnu zopakujeme. Uvedená kulturní akce byla plná zajímavých nápadů a svým rozmanitým a bohatým obsahem přispěla k seznámení nebo u některých spoluobčanů připomenutí historie města a skutečností, které byly a jsou pro město charakteristické. Děkuji pořadatelům, partnerům, sponzorům, zúčastněným organizacím, sdružením a občanům města, kteří se na této akci podíleli.

V prvním čísle Kopidlenských listů tohoto roku jsem Vás informoval o záměrech a prioritách rozvoje města stanovených v Střednědobém plánu rozvoje města a jejich konkretizaci v Plánu rozvoje na rok 2007. Nyní se nacházíme téměř v polovině roku 2007 a je možné předběžně hodnotit, jak se uvedené záměry daří naplňovat v praxi.

pokračování na straně 4

Zrušení vlaků do Bakova bez řádné analýzy zastupitelé odmítli

Už delší dobu diskutované snahy Královéhradeckého kraje zrušit v pracovních dnech vlakové spojení na trati Kopidlno – Bakov nad Jizerou se u kopidlenských zastupitelů nesetkaly s příznivou odezvou. Ti koncem letošního května vyslovili nesouhlas s nahrazením vlakové dopravy autobusy bez komplexní technické a ekonomické analýzy zabezpečení dopravní obslužnosti na uvedené trase a bez dalšího projednání s dotčenými obcemi.

„Problematika nahrazení vlakových spo-

jů se řešila při zasedání zastupitelstva, kdy došlo k bouřlivé debatě se spoustou argumentů na jedné i druhé straně o zárukách dopravní obslužnosti. Zastupitelstvo všemi hlasy přítomných členů nedoporučilo nahradit vlakovou dopravu dopravou autobusy bez všestranného řešení problematiky,“ informoval starosta města Josef Tábořský. „Požadujeme, aby byla zpracována komplexní analýza zabezpečení dopravní obslužnosti a projednána s obcemi, kterých se to týká.“

V koncepci by měly být řešeny nejen otázky případného nahrazení vlaků autobusy, ale i únosnost provozu autobusových linek na silnicích druhé a třetí třídy, zajištění oprav těchto komunikací, otázka jejich údržby například v zimním období a celá řada dalších souvisejících problémů.

„Firma OREDO, která dopravní obslužnost zajišťuje, i kraj mají stanoviska jak z města Kopidlno, tak od ostatních obcí na trati do Bakova a jsou teď na řadě v řešení problému,“ uzavřel Josef Tábořský. (kl)

Na plynové přípojky a úpravy domů je stále možné čerpat peníze z fondu města

Až 30 tisíc korun na jeden dům nebo byt mají ještě stále možnost získat formou půjčky od města obyvatelé Kopidlno. Z městského fondu rozvoje bydlení je možné čerpat se čtyřletou splatností a na čtyřprocentní úrok. Výjimkou je zřízení plynové přípojky, na kterou město půjčí domácnostem bezúročně.

„Hlavním smyslem městského fondu rozvoje bydlení je podpora plynifikace domácností a úpravy fasád rodinných domů.

Zejména v těchto programech také zaznamenáváme zájem občanů. Od vyhlášení výběrového řízení jsme na radě města řešili čtyři žádosti, z toho dvě na podporu zřízení plynového odběrního místa a dvě na obnovu venkovních omítek,“ informoval starosta Josef Tábořský.

Výhodné půjčky se čtyřprocentním úrokem je možné od začátku roku získat na zřízení čistírny odpadních vod nebo kanalizační přípojky, obnovu venkovních omítek

či vybudování studny. S nulovým úrokem mohou počítat žadatelé, kteří se rozhodnou využít půjčku pro připojení své domácnosti na plyn.

Žádost o půjčku v některém z vyhlášených programů (jejich přehled najdete na straně 24) musí zájemce podat výhradně na formuláři schváleném radou města. Ten si je možné vyzvednout na podatelně městského úřadu nebo stáhnout ze stránek města www.kopidlno.cz. (kl)

Kopísek odvezl z lesa valník odpadků

V sobotu 28. dubna se 19 členů a příznivců občanského sdružení Kopísek sešlo k již tradičnímu jarnímu úklidu lesa. I když pacifikujeme nepořádek každý rok na stejném místě – z obou stran silnice od hájenky na Mlýnec (hloubka 30-50 m) – i ta letošní „úroda“ opět zaplavila městský valník.

Pokud se týká samotných „pokladů“, opět jsme našli všechno možné, od běžných odpadů z domácností v igelitových taškách přes PET-lahve až po prasklý dětský bazén nadvážený směsí odpadků. Odhalili jsme také tajnou (každoroční) zálibu nějakého občana, který nám pravidelně při cestě z Mlýnce do Kopidlno posílá do lesa skleněné dárky v podobě lahví od Hanácké vodky. Už víte, o koho jde? Nasbírali jsme přes 20 nchlup stejných lahvinek.

Když byl les pročištěn a mohl se v jarním dopoledni nadechnout, přesunula se část sběračů ke kopidlenské sokolovně, kde napěchovali další pytel odpadků.

Úklid lesa je jen jednou z mnoha aktivit občanského sdružení Kopísek, které jsme založili právě v dubnu před pěti lety. V současné době sdružuje 44 členů a podílí se organizačně na většině kulturních akcí ve městě. (JaN)

Mladé Hilmarovo Kopidlno již po jednadvacáté

V horkém sobotním odpoledni 19. května se na náměstí již po jednadvacáté uskutečnila přehlídka mládežnických dechových hudeb. Přítomným divákům předvedli své umění mladí hudebníci ZUŠ Ledče nad Sázavou, ZUŠ Chlumce nad Cidlinou a dechového orchestru Junior Praha. Tradičně vystoupení Ledče doprovodily mažoretky „Stonožka“ pod vedením paní Evy Chaloupské a vystoupení Chlumce zase mažoretky chlumecké.

Letošní ročník oživil svými vstupy folklór-

ní soubor Šafrán z Jablonce nad Nisou.

Posluchači měli opět možnost vyjádřit své sympatie k jednotlivým orchestrům hlasováním v anketě „Cena posluchače“. Nejvíce hlasů, a tedy i cenu získal dechový orchestr z Chlumce nad Cidlinou.

Moderování se výborně zhostila paní Jana Hladíková a za to jí patří naše poděkování. Doufejme, že i v příštím roce nám bude přát počasí, a těšíme se na shledanou na 22. ročníku této přehlídky dechových hudeb. (LN)

Chcete získat peníze od Evropské unie? Zapojte se do regionálních programů

Podnikatelé, živnostníci, zemědělci, ostatní fyzické a právnické osoby, neziskové organizace nebo obce, všichni ti si mohou přijít na peníze pro rozvoj své činnosti od Evropské unie, pokud se zapojí do spolupráce s tzv. místní akční skupinou Otevřené zahrady Jičínska, jejíž působnost je vymezena turistickou oblastí Mariánská zahrada a částí turistické oblasti Valdštejnova zahrada.

Jedním ze základních cílů této aktivity je zapojení zdejšího území mezi regiony pracující metodou Leader, což má umožnit lidem, kteří zde bydlí, pracují, podnikají nebo vyvíjejí jiné aktivity, získávat významné finanční prostředky z Evropské unie.

„Metoda Leader funguje vlastně na prin-

cipu regionální nadace, která na základě spolupráce členů a partnerů rozděluje v případě úspěšné strategie a na základě přesně daných pravidel finanční prostředky na konkrétní projekty obcí, neziskového sektoru a podnikatelů v daném regionu,“ vysvětluje předseda Mariánské zahrady Roman Novák.

„Jde o jeden z mála způsobů rozhodování o penězích pro dané území, na kterém se podílejí lidé a subjekty přímo z regionu. Do těchto činností se má možnost zapojit každý,“ popisuje.

Založení občanského sdružení Otevřené zahrady Jičínska iniciovaly v roce 2005 společně s několika neziskovými organizacemi a fyzickými osobami Oblastní hospodářská

komora Jičín a dobrovolný svazek obcí Mariánská zahrada. Sdružení tvoří tzv. místní akční skupinu, která má možnost podle pravidel čerpat peníze na rozvoj v letech 2007-2013 z Evropské unie.

Sdružení deklaruje jako svůj hlavní cíl všestrannou podporu rozvoje zájmového území, na kterém se nachází unikátní ukázka dvou krajinných kompozic na Jičínsku, a to činnostmi ve prospěch obyvatel a návštěvníků obcí, neziskových organizací, podnikatelů i středních podniků a dalších místních subjektů.

„Budeme rádi, když se zájemci o spolupráci ozvou na uvedených kontaktech, kde také získají další informace, jak postupovat,“ doplňuje Roman Novák. (kl)

Zájmové území, kterého se iniciativa Otevřených zahrad Jičínska týká, je vymezeno turistickou oblastí Mariánská zahrada a částí turistické oblasti Valdštejnova zahrada.

Mezi dílčí cíle patří:

- příprava podmínek pro účast v rozvojových programech, zejména Leader+, operačních programech, mezinárodních programech
- ochrana přírodních a kulturních hodnot
- podpora šetrného hospodaření a turistiky
- rozvoj spolupráce subjektů na daném území
- naplňování principu partnerství apod.

Svých cílů chce sdružení dosahovat:

- realizací vlastních projektů
- podporou projektů jednotlivých subjektů
- komunikací s veřejnoprávními a soukromými institucemi
- podporou organizování besed a seminářů
- podporou vydávání periodických a neperiodických publikací a propagačních produktů apod.

Kontakty:

OHK Jičín, Havlíčkova 177, www.ohk.cz, ohk@ohk.cz

DSO Mariánská zahrada, Havlíčkova 56, Jičín, www.marianskazahrada.cz, info@marianskazahrada.cz

Práce na škole mají pokračovat další etapou

pokračování ze strany 1

Dotace na školní areál

Hlavní investiční akce roku s finančním objemem ve výši cca 11 mil. Kč, a to realizace nástavby nad školní jídelnou, kde budou zřízeny speciální učebny se zázemím, probíhá v souladu s harmonogramem a je reálný předpoklad jejího ukončení v měsíci srpnu. Současně probíhá přípravná fáze další etapy rekonstrukce a výstavby školního areálu, tj. spojovací koridor se šatnami a zázemím a tělocvična, rozpracováním projektové dokumentace a dokumentace potřebné k žádosti o dotaci. Právě v souvislosti s možností čerpat dotace, v případě jejich získání, jsme museli tuto etapu rozdělit na dvě části. Žádost o dotaci na první část s potřebnou dokumentací na výstavbu koridoru se šatnami a zázemím jsme již předali na ministerstvo financí. Druhou žádost o dotaci na výstavbu víceúčelového sportovního areálu (tělocvičny) v rámci regionálního operačního programu z financí EU zpracujeme a předáme nejpozději v září tohoto roku.

Pracovní příležitosti

Druhou prioritou je vytvoření podmínek pro průmyslový rozvoj ve městě s cílem zvýšení zaměstnanosti, ale i celkového oživení města přílivem především mladých lidí. V současnosti pokračujeme v jednání se třemi potenciálními českými investory, kteří mají zájem ve městě vybudovat podniky v oblasti kovodělné výroby, výrobků z plastů pro automobilový průmysl, elektrárny na zpracování biomasy a sluneční elektrárny. Zástupci města vedou pravidelná jednání s těmito investory s cílem zajištění podmínek v kompetenci města k realizaci uvedených záměrů.

Výstavba čistíčky

Další prioritou je dokončení vybudování kanalizace a výstavba nové čistírny odpadních vod (dále ČOV). Vzhledem k složitě, téměř havarijní situaci v zajištění čistění odpadních vod, do které jsme se dostali díky dlouhodobému neřešení tohoto stavu, je nutné vybudování ČOV a sběračů řešit v co nejkratším časovém období a jít vlastní cestou bez spoléhání, že to za nás někdo vyřeší. Po provedených analýzách je řešeno vykoupení pozemků pro výstavbu ČOV v areálu kotelny, je uzavřena smlouva s dodavatelem projektové dokumentace k územnímu rozhodnutí a stavebnímu povolení a je připravena smlouva se společností Technoexport k přípravě dokumentace k žádosti o dotaci cestou operačního programu EU. V případě úspěšného řešení a přidělení dotace by výstavba mohla být zahájena v roce 2008.

Vodovod do osad

Spolu s řešením odpadních vod chceme vybudovat vodovodní řady v obcích Drahoraz, Pševs a Ledkov. Žádost o dotaci na vodovod Drahoraz s veškerou dokumentací jsme včas odevzdali na kraji, ale i přesto jsme v prvním kole nebyli úspěšní a zatím jsme dotační titul nedostali. Obdobně je tomu i u žádosti o dotaci na projektovou dokumentaci vodovodu Ledkov. Na kraji jsme žádali v různých oblastech o dotace celkem v šesti případech, z toho pouze jedna v hodnotě 20.000 Kč byla úspěšná. Z uvedeného je zřejmé, že rada a zastupitelstvo kraje mají jiné zájmy než pomáhat rozvoji malých měst a obcí, jako jsme my. A nebo je příčina někde jinde? Dále jsme k 31. 5. 2007 podali žádost o dotaci k výstavbě vodovodu Pševs na ministerstvo zemědělství, kde věřím, že budeme úspěšnější.

Peníze na nové byty

Čtvrtá priorita je v oblasti bydlení, kde je v řešené výstavbě 5 bytů v objektu čp. 90 (bývalé zdravotní středisko) s využitím podpory Státního fondu rozvoje bydlení. Dotaci ve výši 2,75 mil. Kč jsme obdrželi a nyní se řeší zpracování úplné projektové dokumentace, dále bude provedeno výběrové řízení na dodavatele stavby tak, aby výstavba byla zahájena v tomto roce. Dále v oblasti bydlení řešíme zpracování studie s rozpočtem na výstavbu 25 rodinných domků v souladu s územním plánem tak, abychom měly připraveny podklady k žádosti o podporu na technickou infrastrukturu v roce 2008.

Muzeum, náměstí, silnice, chodníky

Dalšími projekty, které připravujeme, jsou rekonstrukce budovy bývalého muzea vybudováním „Kulturního a vzdělávacího centra“, postupná rekonstrukce budov ve vlastnictví města s tím, že nebude časem opomenuto ani náměstí provedením rekonstrukce severní části. Neméně důležité je i zajištění komunikací (silnice a chodníky), ale v letošním roce budou realizovány pouze opravy, protože nemáme dostatek finančních prostředků na realizaci rozsáhlejší výstavby ani zatím nemáme projekčně připravenou akci k možnosti žádat o dotaci.

Poděkování občanům

O rozvoji města Vás budu pravidelně informovat v dalších číslech Kopidlenských listů. Zároveň chci poděkovat občanům – vlastníkům nemovitostí, kteří reagovali na výzvu k plynofikaci svých objektů a řeší aktivaci přípojek v časovém termínu tak, aby město nemuselo vracet část dotace přidělené na plynofikaci Státnímu fondu životního prostředí.

Závěrem chci poděkovat všem organizacím, sdružením, zaměstnancům města a především Střední škole zahradnické za přípravu a zajištění návštěvy pana prezidenta Václava Klause s chotí dne 11. dubna 2007 v Kopidlně a též všem občanům, kteří přišli vzácnou návštěvu přivítat.

Josef Tábořský, starosta
(mezititulky KL)

Děvčata ze školní družiny předvádějí svůj program maminkám k jejich svátku. Na flétničky s nimi nacvičovala vychovatelka Ilona Komárková.

Vzácná návštěva

V rámci své několikadenní návštěvy v Královéhradeckém kraji zavítal prezident republiky Václav Klaus s chotí 11. dubna 2007 také do Kopidlna, kde je přivítali nejen zástupci radnice a zahradnické školy, ale i obyvateli města zaplněný zámecký park.

Setkání s hlavou státu pokračovalo na nádvoří zámku, kde po besedě proběhla i autogramiáda. Kromě celé řady darů, které si prezidentský pár z Kopidlna odvezl, potěšil manžele Klausovy také darovaný snímek jejich syna z doby, kdy se v blízkých Rožďalovicích jako školní dítě účastnil šachového turnaje.

Na závěr hodinové návštěvy Kopidlna zasadil prezidentský pár za podpory krajského hejtmána Pavla Bradíka v zámeckém parku lípu. (kl)

Pan prezident v Kopidlně

Uprostřed deštivých dnů v první polovině října byl jeden slunný, a to byl onen osmý říjen, kdy pan prezident se svou chotí projížděl boleslavským a jičínským krajem.

Kopidlenské náměstí se naplnilo civilním občanstvem, spolky a korporacemi, ale především nedočkavými dětskými tvářičkami. Praporečky radostně vlály v dětských písničkách. Všechny silnice, vedoucí k městu, ba i polní cesty a luční stezičky sváděly lidi z celého okolí.

S takovým titulem a těmito úvodními slovy popisuje v roce 1946 návštěvu tehdejšího prezidenta republiky Edvarda Beneše v Kopidlně obrázkový čtrnáctideník Českého ráje a Podkrkonoší Beseda, vydávaný Musejním spolkem v Železném Brodě.

Novinářský styl se od té doby dávno změnil, stejně tak způsob, jakým představitelé měst vítají hlavu státu při návštěvě, je dnes přes všechny oficiality přece jen civilnější a řekněme i politicky opatrnější. V roce 1946 můžeme pozorovat nepokryté nadšení z nabyté svobody a mnoho nadějí vkládaných do budoucího života ve vzkvétající zemi. Možná i další vývoj a desetiletí zkušeností dokázaly v lidech zakořenit opatrnost v projevování sympatií či antipatií ke všemu politickému, možná i proto se takové projevy staly v současnosti spíše společensky nepatřičnými.

„Pane předsedo, drazí spoluobčané, děkuji vám za přivítání, které jste mi připravili, i za poctu, kterou jste mi prokázali jmenováním čestným občanem vašeho města. Přicházím k vám, do zemědělského kraje, v čase, kdy prožíváme všichni jednu z osudových dob našeho národa. [...] Jsme na konci zápasu, trvajícím několik staletí, a teprve teď my všichni společně, právě naše generace, jež se tu stává generací šťastnou, jsme tvůrci státu národního. Uvědomme si jedinečnost tohoto okamžiku, uvědomme si závaznost a s hlediska naší historie přímo závažnost této chvíle!“ promlouvá Edvard Beneš k zaplněnému kopidlenskému náměstí.

Asi ani tolik očekávání a nadějí nekladou současní lidé do návštěvy prezidenta republiky ve svém městě a pro mnohé zůstane setkání s nejvyšším představitelem státu spíše společenským zážitkem, od kterého si neslibují zásadní změny ve svém životě ani od prezidenta neočekávají, že bude v jeho silách se přímo přičinit o rozvoj navštíveného města.

Příznaky, plusy a minusy doby minulé i současné si už musí porovnat každý sám, stejně jako si dát případnou odpověď na otázku, která doba a které společenské klima dělají život lepším. Pamětníci mají možnost porovnávat a ti mladší se musejí spolehnout na četná svědectví. (zan)

Hendikepovaný Daniel se přijel podělit o zkušenosti se školáky

Nejdříve jsme si mysleli, že to bude příjemná „ulejvka“ z výuky. Přijel mezi nás na besedu vozíčkář Dan Havlík ze Slatin. Mladý kluk, od narození tělesně postižený a trvale upoutaný na vozík. Jeho vyprávění nás silně oslovilo.

Zpočátku jsme se museli hodně soustředit, abychom slyšeli Danův tichý hlas a rozuměli tomu, co říká. Jeho vyprávění o životě nás postupně zcela upoutalo a čas strávený s ním považujeme za velký zážitek. Obdivovali jsme jeho životní energii, chuť prát se se svým postižením a být lidem v tak těžké životní situaci užitečný. Udivilo nás, s kolika známými lidmi se osobně zná a spolupracuje s nimi. Jak hovořil, rostla v nás touha pomoci nejen jemu, ale všem podobně postiženým. Vždyť žádný z nás neví, zda se někdy do podobné životní situace také nedostane.

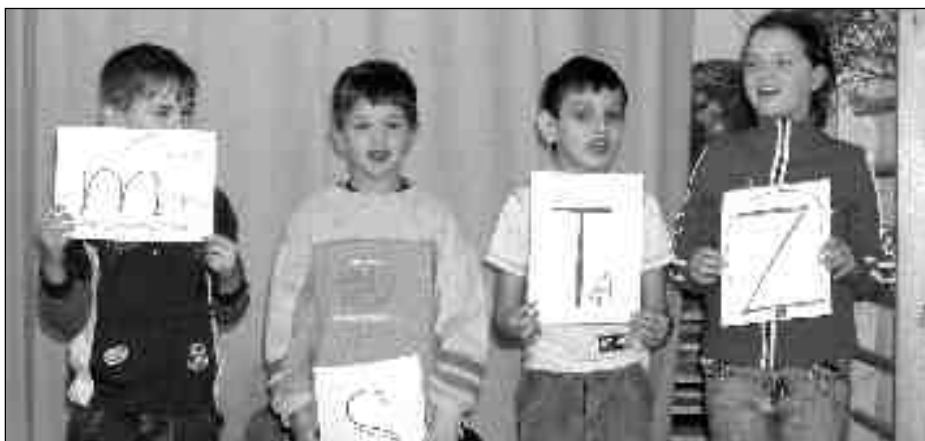
Beseda, původně vítaná náhrada vyučování, se pro nás stala příležitostí k zamyšlení

nad vlastním životem a jeho cenou. Beseda nás, žáky 2. stupně ZŠ, motivovala ke sbírání víček z umělé hmoty, která pomohou stejně postiženým k nákupu potřebných zdravotních pomůcek.

Dane, děkujeme ti, že jsi nám zpřístupnil dosud nepoznané stránky lidského života!

Žáci a žákyně 8. a 9. ročníku ZŠ Kopidlno

NÁVŠTĚVA DRUHÁKŮ VE ŠKOLCE Své mladší kamarády v mateřské škole navštívili žáci 2. třídy ZŠ Kopidlno. Připravili pro ně kulturní vystoupení, předali jim vlastnoručně vyrobené dárky a zorganizovali pro ně hry a soutěže. Ukázali jim, co všechno se za dva roky ve škole naučili, a zároveň je pozvali mezi sebe. Určitě tím přispěli k tomu, že se jejich budoucí spolužáci na docházku do „velké“ školy budou těšit.

Tribuna

Můj názor na současný život v naší společnosti a na této planetě

Antonín Erben
Židovice

Lidské společenství na této planetě se bohužel pomalu, ale jistě rozpadá. Ztrácí se možnost dohody mezi lidmi. Starat se o celkový vývoj, budoucnost a existenci zatím ještě krásné Země. Aby se lidé jako jediní tvorové, kteří mají od přírody – od Boha – vyvinuté smysly, pomocí řeči dohodli a uvědomili si tuto důležitou a vážnou úlohu. Jsou tím nadřazení nad ostatní živočichy v přírodě, a tím nad celým světem a mají ve svých rukách svoji budoucnost.

V současné době je jen malá hrstka lidí, kteří si toto uvědomují a jsou schopni o těchto věcech uvažovat, případně se dohodnout o vážnosti situace. Většina obyčejných lidí však vidí, že stav ve vzájemném soužití, a tím možnosti v nějakém rozumném řešení, je špatná. Vidíme to v neschopnosti dohody mezi vrcholnými politiky, ale i kolem sebe mezi obyčejnými lidmi. Rozpadají se rodiny, přátelství, kamarádství a skoro nikde neexistuje jednota, která by byla založena na vzájemné duševní shodě. Lidé však ve velké většině duševní život neuznávají jako základ lidství, chovají se jako zvířata. Jako důsledek vidíme tento zvěřinec kolem sebe.

Toto však nemůže mít budoucnost. Zákony přírody jsou ve všech směrech porušovány. Situace je tak vážná, že je ohrožen nejen život na této planetě, existence člověka v jeho současné podobě. Někteří majetní lidé si myslí, že jsou pány každé situace a majetek je je hlavním smyslem života.

Dle mého názoru a životních zkušeností je majetek zapotřebí pro člověka v takovém množství, aby uspokojil své potřeby a zájmy. Ne k tomu, aby tím byly vykořisťovány ve velkém ostatní.

Nejdůležitější je duševní inteligence, jako základ všechno dobro a budoucnosti. Několik málo lidí je nám toho správným příkladem.

Na klávesnici vybojovalo Kopidlno v Karviné 4. místo ze 17 škol

Až do Karviné cestovala v polovině května pětice žáků základní školy na JUNIOR ZAV 2007 – mistrovství republiky v přesném psaní na počítači. V místní základní škole se sjela dosud nejpočetnější a nejkvalitnější konkurence v historii soutěže.

Kopidlenskou základní školu reprezentovaly žákyně 8. ročníku Ingrid Grulyová a Tereza Hlaváčková, sedmáci Robert Grulyo a Ondřej Černovský a šestačka Šárka Hanušová. Mrzelo nás, že chyběl nejlepší reprezentant Pavel Novák, který si pár týdnů před soutěží zranil pravou ruku a soutěžit nemohl. Přes nesporné oslabení jsme na soutěži obstáli a obhájili postavení z celoroční internetové soutěže. Mezi 17 zúčastněnými školami jsme osadili 4. místo.

Na úspěchu mají největší zásluhu především sourozenci Grulyovi, když Robert skončil v součtu výsledků v jednotlivých disciplínách mezi 64 účastníky na 9. a Ingrid na 13. místě. Za družstvo bodoval ještě Ondra Černovský. Ale i zbývající žáci přispěli k dobré reprezentaci školy a města. Platí to zvláště o 12leté Šárce Hanušové, která byla druhá nejmladší účastnice celého mistrovství.

Soutěž měla vysokou společenskou a sportovní úroveň. Zahájení se účastnili představitelé města a četní sponzoři, kteří se postarali o hodnotné ceny pro nejúspěšnější závodníky. Součástí pobytu byla prohlídka města a zámku. Přestože cestování bylo dlouhé a složité, nelitujeme své účasti na soutěži. Setkali jsme se z očí do očí s přáteli, které známe dlouho, ale jen virtuálně, z monitorů svých počítačů. Vrcholným zážitkem

byla pro nás účast a setkání s panem Jaroslavem Zaviačičem a nejlepším závodníkem v psaní na klávesnici, několikanásobnou mistryní světa ing. Helenou Matouškovou.

Soutěž v Karviné byla pro nás vrcholem celoročního snažení. Celá atmosféra a vynikající uspořádání soutěže v nás zanechalo nezapomenutelný dojem. Naši reprezentanti mohou vzpomínat s hrdostí na své vystoupení, kterým se zapsali mezi neúspěšnější účastníky.

Oldřich Suchoradský

Na fotografii zleva: reprezentanti Kopidlna Robert Grulyo, Šárka Hanušová, Tereza Hlaváčková, Ondřej Černovský, Ingrid Grulyová a učitel Oldřich Suchoradský při slavnostním vyhlášení výsledků

Kynologické cvičiště v Pševsi

Hřiště v obci Pševs u Kopidlna se využívá k výcviku a zdokonalování dovedností psů.

Cvičí se tu dvakrát do týdne (středa, neděle). Ve středu se členové schází okolo 17 hodiny a v neděli jsou tu přibližně od 9 do 12 hodin.

Na cvičiště členové dochází pravidelně a zapojují se svými miláčky do tréninku.

Psi se cvičí podle toho, co vše už dokážou. Začátečníci zkouší přivolání na volném prostranství. Pouští psa (většinou štěně) na volno, zvolají jméno a povel „ke mně!“.

Pes po splnění dostane za odměnu hračku nebo pamlsk. Odměnou se upevňuje vazba a kladný vztah s pánem. Následný další výcvik je hned o něco snadnější. Nároky kladené na psa se postupně zvyšují podle jeho zdatnosti. Pes se učí přivolání, poslušnost, odložení, překážky, stopy, revíry, kousání do kůže a peška a kousání do rukávu.

Na pozemku je umístěn starý vagon, který složí členům jako klubovna.

V Kopidlně se vyučovalo podle čarodějných osnov

Poslední dubnový den ovládla kopidlenskou základní školu kouzla a magie. V jednotlivých předmětech se vyučovalo podle čarodějných knih. V lavicích seděli žáci v čarodějných kostýmech. Dokonce i většina učitelů změnila „identitu“ a oblékla vlastní čarodějnický oděv. Vyučovalo se podle předmětů, ale žáci si sami volili třídu a program výuky, který navštívili, a nechali se „vyzkoušet“.

Vše vyvrcholilo krátce před 10. hodinou, kdy se ve školní tělocvičně rozjela školní „čarodějnická diskotéka“. Na úvod s volbou nejkrásnější čarodějnice. Pak už se jen tančilo,

hrálo a bavilo, až do konce vyučovací doby. A ti unavení si mohli odpočnout v jiné třídě u filmu o Saxaně nebo si zahrát v klubovně her šachy a jiné deskové hry.

Mladší žáci už ráno vyrazili do ulic. Takový průvod Kopidlna ještě nezažilo. Nádherné masky, mnoho hudebních nástrojů, hesla a rýmované čarodějné formule. Obyvatelé náměstí a přilehlých ulic nevycházeli z údivu. Průvod navštívil mateřskou školu a skončil na nádraží, kde se v pojízděném vlaku-biografu se děti pobavily filmy z večerníků. V Kopidlně byl poslední den dubna ojedinelým pohádkovým dnem. (osu)

Historie založení ovocnické školky a moštárny v Kopidlně

z pramenů uložených v Okresním archivu v Jeřicích za přispění p. Smolíka a p. Mrázka

Moštárna v Kopidlně je nyní již poslední z více než 50 takových provozoven v České republice, kde se tradičním způsobem vyrábělo ovocné víno, a proto je snahou zachovat tuto tradiční výrobu do příštích let.

Vyrábějí se zde ovocná vína jako služba pro drobné pěstitele ovoce. Moštárna produkuje pět druhů ovocných vín: rybízové, angreštové, višňové, třešňové a jablečné. Je to alkoholický nápoj vznikající typicky kvašením ovocného moštu v dřevěných sudech.

Svým obsahem alkoholu 12 % (jablečné) až 15 % (višňové) a obsahem zbytkového cukru 1,5 až 3 % se řadí mezi málo sladká dezertní vína. Ovocná vína nejsou náhražkou vín révových, ale je to osobitý a plnohodnotný nápoj, který má své vlastní přednosti, svou vlastní chuť a nezaměnitelné aroma. Na lidský organizmus působí blahodárně celý soubor nutričních složek, který se ve vyváženém poměru přenáší z původního ovoce.

Okresní ovocnická školka v Kopidlně byla založena Okresním hospodářským spolkem v roce 1897. Měřila 3 jitra = 1 ha 72 a. Byla to jedna z prvních ovocných školek v Čechách. Okres byl jejím vlastníkem od roku 1903, kdy podle zápisu při ní byl byt pro zahradníka, budka na šlechtění stromů, moštárna s příslušnými stroji na lisování ovoce a sklepem pro kvašení. Od tohoto roku se datuje vznik moštárny. Školku (i moštárnu) vedl okresní zahradník pan Josef Mikolášek.

V roce 1909 dostal Okresní výbor subvenci 400 Kč na zakoupení francouzského vřetenového lisu. Roku 1911 byla postavena moštárna se sklepem. V roce 1926 odchází do důchodu p. Mikolášek a nastupuje na místo okresního zahradníka p. Ladislav Smolík. V roce 1939 je za domkem zřízena garáž a balárna. Starý lis byl předán do muzea v Hořicích.

V letech 1949-1950 se přestavovala moštárna a domek zahradníka. V roce 1960 odchází do důchodu p. Smolík a na jeho

místo nastupuje p. František Mrázek. S rostoucím zájmem veřejnosti o různorodé školkařské výpěstky se také mění struktura výroby ovocného vína, kdy původní a téměř výhradně jablečná produkce je postupně nahrazována výrobou vín z rybízu, angreštu a také višní.

V roce 1964 převzala školku a moštárnu od Okresní správní komise Jičín zahradnická škola v Kopidlně a vzniká školní statek. Roku 1971 je instalován horizontální hydraulický lis a zvětšena kapacita moštárny o pět nových tanků.

V 80. letech minulého století zažívá moštárna a ovocnická školka největšího rozmachu výroby. V roce 2000 náhle zemřel pan František Mrázek a roku 2002 ukončil svou činnost školní statek. V roce 2003 si pronajala budovu moštárny společnost AN-LUX a vedoucí výroby na úseku ovocného vína p. Martin Mrázek pokračuje v rodinné tradici výroby vína. (rom)

Vzhůru, Kopidlno!

Město ožilo

Celá řada pozoruhodností se o druhém červnovém dni nabídla obyvatelům i návštěvníkům Kopidlna, kteří měli možnost strávit příjemný večer zakončený půlnočním ohňostrojem na náměstí.

Společně s Regionálním muzeem a galerií v Jičíně připravila skupina místních dobrovolníků zajímavé programy a výstavní expozice na různých místech ve městě. Lákadlem byl například historický exemplář Bible pražské z roku 1487, první tištěné knihy v Čechách po Gutenbergově vynálezu knihtisku, který byl nedávno objeven v depozitáři mezi exponáty pocházejícími právě z Kopidlna.

Kromě muzejní expozice v zámku měli účastníci možnost například zhlédnout výstavy a vystoupení bluegrassové skupiny v sokolovně, posedět u sousedského stolu na náměstí nebo před půlnocí zajít na koncert barokní hudby do kostela.

Pořadatelé slibují, že by nemělo zůstat u jediného průkopnického pokusu o oživení společenského života ve městě. (kl)

Vzhůru, Kopidlnu!

Je Kopidlnu opravdu nejprůměrnější obcí Česka?

Je tomu už víc než rok, co se na stránkách webu Aktualne.cz objevil článek s názvem: Kopidlnu - nejprůměrnější obec Česka. Článek vyvolal pestrý odezvu. Je svým obsahem objektivní? Jsou lidé, kteří se v něm vyjadřují kriticky k životu města, věrohodní a reprezentují názory většiny lidí v Kopidlně žijících? Spor o to, jaké je skutečné současné Kopidlnu, zůstal nevyřešen.

Pokusem o odpověď se měla stát akce Vzhůru, Kopidlnu!, kterou připravilo město za podpory Regionálního muzea v Jičíně. Od ředitele muzea pana Jaromíra Gottlieba přišel nápad uskutečnit na přelomu jara a léta v Kopidlně podvečerní setkání. Připravil pro lidi rámcový program a bude záležet jen na nich, zda přijdou a jak se budou chtít bavit. Postupně se zformovala organizační skupina, která akci dotvářela a organizačně připravovala.

Dnem D se stal podvečer 2. června 2007, kdy vše na kopidlenském náměstí začalo.

Zprvu rozpačitě a nesměle. Uvítáním starostou města, programem dětí základní školy, vypuštěním holubů místních chovatelů z rukou dětí. Program pokračoval výstavkou dokumentů a techniky místního sboru hasičů. S pokročilým časem se zaplnila i sokolovna, kde se představil svými historickými dokumenty a fotografiemi místní Sokol. Osvěžením bylo vystoupení známé a oblíbené skupiny Větráci a připomínka hudebních festivalů, které se v Kopidlně po celé roky konaly.

Středem dění se pro tento večer stal zámek s vystavenými dokumenty z historie města, dočasně umístěnými v jičínském muzeu. Zázitkem byla dobová kavárnička s hudbou u osvětleného palmového skleníku a dobrodružná stezka odvahy nočním parkem.

Na náměstí zatím hráli harmonikáři, příjemně se tu povídalo a vzpomínalo. Před půlnocí se kultury chtějí fanoušci sešli

v kostele na originálním a kouzelném koncertu skupiny Ritornello. Definitivní tečkou za pestrým večerem bylo půlnoční vystoupení ponocného a nečekaně krásně koncipovaný ohňostroj.

Pořadatelé se těšili ze zájmu místních i přespolních, děkovali za mimořádnou přízeň počasí. Z ohlasů, většinou příznivých, se zdá, že akce Vzhůru, Kopidlnu! své příznivce a diváky našla. Stále tu ale zůstává nezodpovězená otázka:

Je Kopidlnu tou nejprůměrnějším obcí republiky, jak se o něm před rokem psalo? Je uskutečněná akce dostatečným důkazem o životaschopnosti města a jeho obyvatel? Nebo bude muset své příznivce o svých kvalitách přesvědčit za rok znovu? Pokud ano, tak v čem by se opakovaná akce měla změnit, vylepšit? Na koho se obrátit o radu a pomoc? Kdo z vás chce pomoci pokračování nově vzniklé tradice?

Oldřich Suchoradský

Vzhůru, Kopidlno!

Dětský maškarní karneval

V kopidlenské sokolovně se v sobotu 31. března odpoledne sešly princezny, piráti, zvířátka a mnoho jiných masek, aby si zasoutěžily a zatancovaly na dětském maškarním karnevalu.

V úvodu se krátce představily ve svém vystoupení dívky z taneční skupiny „Nány“ pod vedením paní učitelky Veroniky Kačírkové a poté si děti již mohly vyzkoušet čtyři soutěžní disciplíny, za které byly vždy odměněny sladkostmi. Mezi soutěžení si děti mohly volně zatancoval při hudební produkci DJ „Saši“.

V závěru bylo vyhlášeno a odměněno deset nejhezčích masek. Všechny děti vypadaly úžasně a bylo opravdu těžké vybrat těch deset nejhezčích.

Děkujeme paní Knížkové z cukrárny za věnované sladkosti a těšíme se na shledanou příští rok. (LN)

První školní výlet zavedl školáky na kopec Chotuc

Nádherné jarní počasí inspirovalo žáky 1. a 2. třídy ZŠ Kopidlno ke školnímu výletu. Do konce školního roku chybělo sice několik týdnů, ale proč nevyužít jarního sluníčka k cestování a novým zážitkům.

Cesta vlakem z Kopidlno do Křince trvala jen několik minut. Procházka městečkem, a už je před námi cíl putování - památný křižnecký kopec Chotuc. Vystupuje vysoko nad krajinu a je vyhlášeným místem nejen pro historiky a geology, ale i mladé botaniky a zoology, samozřejmě i turisty. Pamětihodnosti přibližuje orientační tabule se základ-

ními informacemi. Pak pokračujeme po naučné stezce až k vrcholu kopce s památným hřbitovem a opraveným kostelíčkem. Výhled do kraje je odměnou za šlapání do kopce. Ještě pár obrázků na papír, několik fotografií a hry s ještěrkami, kterých tu bylo nepočítaně.

Malý výlet na Chotuc byl nenáročný a na oběd jsme byli zpátky v Kopidlně. Prvý školní výlet se nám moc líbil. Byl plný sluníčka a krásných dojmů.

*Ilona Komárková,
vychovatelka školní družiny ZŠ Kopidlno*

Mladí včelaři vyrazili na jaře za sluníčkem

Téměř letní počasí vytáhlo koncem dubna do přírody mladé včelaře z kroužku při základní škole v Kopidlně. S přítelem Josefem Maxou se vydali na včelnici nad městem, kde mají svůj cvičný úl. Potěšilo je, že jejich včelky bez úhony přežily zimu a mají se čile k světu. Prohlídka úlu ukázala, že dobře plodují a buňky se již lesknou čerstvým nektarem, který se při teplém počasí za několik dní promění v sladký med. Pastvy je kolem úlu dostatek. Květou ovocné stromy, řepka olejka, pampelišky... Prostě chutí a barev je v přírodě nepočítaně.

Mladí včelaři, které vedou členové místní včelařské organizace, se tak v praxi připravovali na oblastní kolo soutěže Zlatá včela, které se konalo v polovině května ve Dvoře Králové. V soutěži reprezentovali a skončili mezi desítkou nejlepších Michal Hloušek, Lucka Maxová, Pavel Hladík. Zkusila to i Bára Nováková, která se o včelaření začala zajímat teprve nedávno. (osu)

Test

Znáte krásy naší republiky?

1. Jak se jmenuje největší přírodní jezero v ČR?

- a) Čertovo
- b) Černé
- c) Lipenské

2. Ve kterém národním parku se nachází Pravčická brána?

- a) Adršpach
- b) Prachovské skály
- c) České Švýcarsko

3. Víte, ve kterém roce byl poprvé zmiňován Bučický mlýn u Rožďalovic?

- a) 1821
- b) 1750
- c) 1639

4. Ve kterém kraji leží nejsevernější místo v ČR?

- a) Ústeckém
- b) Děčínském
- c) Libereckém

5. Která z následujících oblastí není národním parkem?

- a) Podyjí
- b) Šumava
- c) Labské pískovce

6. Jaký byl původní účel valdické věznice?

- a) Klášter kartuziánů
- b) lazaret
- c) lovecký zámek

7. Které z těchto měst neleží na Labi?

- a) Jaroměř
- b) Přelouč
- c) Mladá Boleslav

8. Poblíž kterého města byste hledali Braunův Betlém?

- a) Dvora Králové
- b) Králova Dvora
- c) Hradce Králové

9. Nejstarší most v Čechách se klene přes řeku

- a) Vltavu
- b) Sázavu
- c) Otavu

10. Co nenajdete v Prachovských skalách?

- a) Pražskou skálu
- b) Šlikovu věž
- c) Myší díru

11. Kde byste našli Muzeum Boženy Němcové?

- a) V Náchodě
- b) V Ratibořicích
- c) V České Skalici

12. Jakou ulici v Kopidlně nenajdete?

- a) Jičínskou
- b) Husovu
- c) Svobodovu

připravila: mina

Řešení: 1.b|2.c|3.c|4.a|5.c|6.a|7.c|8.a|9.c|10.a|11.c|12.c

Historie sokolovny v Kopidlně

Naše kroky v Kopidlně velmi často směřují kolem místní sokolovny, ale jen málokdo z nás někdy přemýšlel o tom, jak dlouho zde tato impozantní budova vlastně stojí a jaká je historie jejího vzniku. Chybělo však málo a Kopidlna žádnou sokolovnu mít nemuselo.

Úsilí o vybudování budovy, jež by sloužila ke sportovním účelům občanů Kopidlna a okolí, začalo po roce 1918 z iniciativy kopidlenské Tělovýchovné jednoty Sokol. (Byla založena roku 1894.) Důvody pro vybudování tohoto zařízení byly pochopitelné. Město mělo roku 1921 přibližně 2 700 obyvatel, pokud připočítáme i okolní obce, týkaly se záležitosti Kopidlna kolem dvanácti tisíc lidí.

Již roku 1922 koupili sokolové za účelem výstavby svého svatostánku pozemek o výměře 19 arů. Nejprve bylo za účelem stavby plánováno ustavení stavebního družstva, ale tento krok byl později zamítnut a členové spolku se přiklonili k tomu, aby se pozdější budova stala majetkem kopidlenského Sokola.

Kromě snah o získání státních subvencí byly za účelem stavby konány různé akce a veřejné sbírky. Plány na stavbu kopidlenské sokolovny vypracoval nejprve architekt Krásný z Prahy. Protože se však tento projekt zdál spolku příliš drahý, byly plány na stavbu budovy předány jičínskému architektu Čeňku Musilovi k přepracování. Přesto však dosáhly plánované výdaje závratné částky přes 730 000 korun.

Roku 1928 byl k původnímu pozemku přikoupen ještě pozemek o velikosti 16 arů a 9. září téhož roku došlo ke slavnostnímu položení základního kamene kopidlenské sokolovny u příležitosti 10. výročí vzniku Československa. Tato událost byla provázena městskou slavností a karnevalem na náměstí.

Světová hospodářská krize, která vypukla roku 1929 a o rok později se začala projevovala i tehdejší Československu však všechny kroky ohledně výstavby komplikovala a postupně polevoval zájem členů Sokola o dokončení plánovaného projektu. Přestože se realizace stavby zdála v době krize jako velmi riskantní krok, bylo nakonec rozhodnuto o jejím uskutečnění.

Po nekonečných přípravách byla stavba zadána stavitelům Josefu Šmelhausovi a Františku Janatovi z Městce Králové. Organizátoři dbali na to, aby byl pořizován co nejlevnější materiál a šetřilo se všude, kde to jen bylo možné. Při stavbě pomáhali nejen členové spolku, ale i dělníci kopidlenského cukrovaru.

Během stavby však docházelo ke změnám původních plánů, protože organizátoři stavby nechtěli nakonec i přes nedostatek financí omezit budoucí funkčnost a účelnost budované sokolovny. Proto docházelo k rušení některých úsporných opatření. Bylo např. rozhodnuto o vybudování ústředního topení.

Slavnostní otevření nové sokolovny se stalo velkolepou akcí. Proběhlo v pátek, 28.10. 1932, u příležitosti 14. výročí vzniku státu a na oslavu 100. narozenin spoluzakladatele českého So-

kola Miroslava Tyrše. V Kopidlně byl uspořádán obrovský průvod městem a při tomto slavnostním dni navštívil město ministr Bohumír Bradáč a starosta sokolské župy Čížkovy Josef Matějka (také starosta města Jičína a jičínského Sokola). Sokolové uskutečnili v tento den tělocvičnou akademii s ukázkami svých cvičení a sokolskou veselici.

Člen kopidlenského Sokola sepsal při této příležitosti také spisek „28. 10. v Kopidlně“, kde se o této události píše:

Skončena snad naše práce – sokolovna odevzdána našemu účelu. Stavební odbor vykonal určený mu úkol a důstojný památník dnes

mluví za nás. Sokol postavil jej nejen sobě, ale všem lidem dobré vůle. Zveme Vás do našich zdí, na naše hřiště...)

Město získalo pěkného protějšku měšťanským školám: Masaryk a Tyrš. Půjdeme-li jejich stopou, přiblížíme se k vytčenému cíli, k metám nejvyšším...

Ku předu, zpátky ni krok!

Prvorepublikové úsilí kopidlenské Tělovýchovné jednoty Sokol nám zanechalo nejen architektonicky zajímavou budovu, ale hlavně duchovní odkaz a poselství, že cílevědomá snaha vede k úspěchu a překoná i velké překážky.

Ilona Pluhařová

DIVADLO PRO NEJMENŠÍ V KOPIDLNĚ Svátkem pro nejmenší děti v Kopidlně se stalo dubnové divadelní představení v mateřské škole. Se svojí hudební pohádkou mezi ně přijel Jaroslav Jung s loutkami. Děti si rychle získal dějem pohádky i pěknými písničkami.

Jaroslava Zápotočká, MŠ Kopidlna

Jak se narodil skřítek, jak přišla na svět knížka

Před mnoha a mnoha lety začala jedna mladá a nezkušená holka pracovat po maturitě v nemocnici jako dětská sestřička. Tam někdy se svými malými pacienty vymýšlela za dlouhých večerů pohádky. Byly o vilách, čarodějích, princeznách, skřítcích a jiných kouzelných stvořeních, která uměla všechno možné, hlavně rychle a bezbolestně uzdravovat.

Así tak po roce zavřela sestřička dveře nemocnice a začala pod vlivem nadšení, které všechny ovládalo po sametové revoluci, studovat na pedagogické fakultě. Na pohádkové bytosti od té doby neměla čas, zajímala se o studium jazyků a historii, později se z ní stala učitelka.

A jak už to tak na světě chodí, z nezkušené holky se stala máma, pyšná na svého malého syna. Nejdrív to byl takový diblík, který nebyl v peřinkách vůbec vidět. Brzy se z něj však vyklubal takový skřítek záškodník. Co mohl, to shodil, rozlil, převrhl nebo rozkousal, máma s tátou ho nemohli ani na chvíli pustit z očí. Své rodiče pozoroval svým potouchlým rošťáckým pohledem, kterým mámu dokázal obměkčit, když už se na něj někdy zlobila. Ve spánku ale vypadal jako sladký a nevinný permoníček. Máma tak připomněl dávné časy, kdy jiným dětem vyprávěla pohádky.

Za dlouhých podzimních večerů, kdy jen prší, je zima a psa by ven nevyhnal, pak máma vymýšlela pro svého kluka nového pohádkového kamaráda, který dostal jméno Stulík. Příběhy přibývaly jeden za druhým a máma se těšila, až její kluk povyroste a bude mu je moci vyprávět. Mezitím se však z kluka stal brácha dalšího kluka a tak máma běhala doma dva malé skřítky.

Když kluci povyrostli, četla jim máma Stulíkovy příběhy. Neměla k nim ale obrázky a to klukům dost vadilo. Sami si proto nějaké namalovali, ale nebylo to ono. Navíc máma četla jen z papíru a pohádky se mají přece číst z knížky. To je jasné! Máma se proto poptávala svých známých, kteří uměli malovat, jestli by někdo nedal Stulíkovi skutečnou podobu. Dlouho se nikomu nechtělo.

Těsně před Silvestrem 2006 zazvonil mámě telefon. Jarča Velartová, učitelka výtvarky, mámě řekla, že namalovala pár skic. Obrázky byly až neuvěřitelně nádherné. Myšlenka na vydání knížky na sebe nedala dlouho čekat. „Šílený nápad!“, říkali zasvěcení. „V dnešní době nemožné!“, pravili jiní. „Klidně to zkus“, mínili další, „ale stejně neseženeš peníze.“ A máma to zkusila! Nejdrív se jen tak lehce začala poptávat, potom víc. Nakonec se vše nějak rozjelo a už z toho nešlo vycouvat. Bohužel! - Naštěstí!

Po pár měsících, kdy mámu málem přešly všechny pohádkové iluze se narodila naděje na knížku. Objevil se Vašek Šimůnek, který začal budoucí knížce dávat reálnou podobu. Dlouho se nevědělo jaká vlastně bude. Jarča s Vaškem dělali na Stulíkovi, máma sháněla peníze. Taky trápila Vaška s Jarčou novými nápady a představami. Ti byli ale vstřícní a trpěliví. Všichni se scházeli pomalu každý čtvrtěk ve sborovně na základce v Kopidlně a radili se, co dál. Máma zbláznila pro Stulíka půl okresu, jeho konto se zakulatilo. Už nebyla chuť na kompromisy! „Uděláme nejen knížku, ale krásnou knížku!“ říkali si ti tři blázni.

Šílenství se změnilo ve skutečnost. Dne 1. června 2007 odvezla máma domů balík

Ilona Pluhařová je nejen učitelkou na kopidlenské základní škole, ale také mámou dvou synů, pro které nejprve příběhy o skřítku Stulíkovi vymýšlela. Zrodil se tak z dětského přání. Počátkem letošního června se skřítek dočkal knižní podoby a byl pokřtěn při společenské akci Vzhůru, Kopidlno! (foto autorky z akce). Ilustracemi publikaci doprovodila další z kopidlenských učitelek Jaroslava Velartová.

prvních zelenobílých knížek a její rodina se rozrostla o dalšího skřítky. Kluci s tátou byli nadšení, máma šťastná. Jarča a Vašek taky. Následujícího dne již putoval Stulík schovaný v knížce mezi lidmi. Jako první ho přivítalo Kopidlno.

Stulík tímto děkuje všem, kteří mu pomohli na svět. Ale pozor na něj, je to pěkný rošťák. Ať vám někde něco nevyvede!

Ilona Pluhařová: O skřítku Stulíkovi. Ilustrace Jaroslava Velartová a Markéta Krátká, první vydání, 128 stran, 22 x 15,5 cm. Vydáno vlastním nákladem za přispění Základní školy a Mateřské školy Kopidlna, města Kopidlna a dalších sponzorů. Publikaci je možné koupit v jičínském knihkupectví U Řeháčků nebo ve škole v Kopidlně.

Jak byl Stulík se starostou v Kopidlně na radnici

Když už byli starosta se Stulíkem v Kopidlně, rozhodli se, že se zastaví na radnici a navštíví Václava Kozinku, který se nedávno stal zástupcem kopidlenského starosty. Přejeli mostek přes říčku Mrlinu a zastavili na náměstí. Václav neměl zrovna žádnou neodkladnou práci, a tak si s nimi mohl povídat. Starosta se od něj dozvěděl spoustu věcí o dění v okolních vsích a Václav ho také pozval do Kopidlna na velké setkání starostů malých vesnic, které se mělo konat koncem léta. Starosta od Václava také zjišťoval, kde by mohl být letos největší odbyt pro obilí, dýně a další plodiny, které ve vsi letos pěstují. Rovněž Stulík se živě zajímal o dění v Kopidlně, vyptával se, jak se zde lidem žije, kde všude tady mohou pracovat, jak probíhá den ve škole, kdo se o ni stará, a Václav mu na všechno ochotně odpovídal.

Z Kopidlna jeli starosta se Stulíkem rovnou do polí a Stulík vystoupil za lesem u

potůčku Bystřice, kde spatřil Chudobovy chlapce. Nejstarší Matěj a po něm druhorozený Pepík stáli v potoce a lovili ryby. Podávali je Lojzíkovi, jenž je házel do skleněné láhve. Rybičky byly velmi malé, ale Stulík si všiml, že má Lojzík mezi piskoři a mřenkami ve sklenici dokonce i několik štiček, které neohroženě proháněly ostatní rybi drotinu v okurkové sklenici. Když se Lojzík zrovna nedíval, převrátil Stulík láhev, třikrát obešel mrskající se rybičky, třikrát si dýchl do dlaně, zamával svým kladívkem a zašeptal:

*„Přání lidí
kouzla budit,
lidská vůle,
štěstí půle,
vzbuď se, staň se,
brínki!“*

(úryvek z knížky)

Kopidlenské šachové vrcholy

V minulém vzpomínání jsme si popsali dva roky vzestupu mladých šachistů kroužku na základní škole v Kopidlně mezi elitní kolektivy Východočeského kraje. Čtenáře bude zajímat, jak vývoj pokračoval v dalších letech. Kterých vrcholů ve své činnosti kroužek a později šachový oddíl mládeže dosáhl?

Listujeme-li kronikami kroužku, najdeme za 40 let existence kopidlenského mládežnického šachu takových vrcholů několik. Je velmi těžké vybrat ty největší. Záleží na úhlu pohledu, kterým úspěch posuzujeme. Lze vybírat ze soutěží družstev, ale stejně zajímavé jsou úspěchy v soutěžích jednotlivců? Je větším úspěch v soutěži krátké, např. jednodenní, nebo umístění v celoročním seriálu mnoha turnajů. Pokusíme se z každého „pohledu“ najít ten nejvýznamnější.

V Zaječicích těsně pod stupni vítězů

Kopidlenská šachistka za svým sportem zcestovali křížem krážem celou republiku. Začneme legendárním turnajem v Zaječicích u Chrudimi. Malá obec s několika stovkami obyvatel kopíruje sportovní slávu volejbalových Dřevěnic. Šachový turnaj na počest Dne dětí se tu hraje už téměř půl století. Plných 20 ročníků za účasti našich dětí. Dříve neoficiální, dnes už zcela regulérní mistrovství republiky šachistů do 15 let. Hraje se na travnatém hřišti, navzdory slunci, dešti, nepohodě, pod širokou oblohou. Neuvěřitelná atmosféra a ta největší konkurence. V Zaječicích jsme zažili mnoho krásných, ale přiznejme si, i krušných chvil. Na absolutní vítězství jsme však nikdy nedosáhli, ačkoliv jsme k tomu měli několikrát hodně

O největší kopidlenský úspěch Zaječicích se zasloužili: zleva Mirek Hnát, Milan Šafler, Vláďa Růžička, Ivan Čapek, Franta Havíř vpředu Míla Škaloudová a Blanka Šaflerová

blízko. Nejblíže v roce 1973, kdy družstvo ve složení Miroslav Hnát, Ivan Čapek, Vladimír Růžička, Miroslav Vavroušek, František Havíř, Milan Šafler, Blanka Šaflerová a Míla Škaloudová, skončilo mezi 50 účastníky na 4. místě. Většina účastníků nás považovala za morální vítěze turnaje. Proč jsme skončili „až“ čtvrtí

V základní skupině jsme postupně porazili Humpolec 6,5 : 0,5, Uherský brod 5:2, a Horní Slavkov 7:0. Postoupili jsme jako vítězové skupiny do semifinále. Tam jsem po velkém boji porazili Kolín 4:3. Velmi důležité bylo další utkání s několikanásobným vítězem turnaje z předchozích let – Plzní. Respekt před velkým soupeřem zavinil jasnou prohru 2:5. Pak jsme ale porazili nečekaně velmi silné a mnohými favorizované družstvo z Prahy 5 :2. Následovala naše výhra nad Rychnovem nad Nisou 4,5 : 2,5. V tomto kole porazila Praha Plzeň a před posledním zápasem jsme se na ni bodově dotáhli. Potřebovali jsme zvítězit nad nejlepším slovenským družstvem z Martina. Začali jsme skvěle, když rychle vyhrál Šafler, po něm Růžička a Hnát. Vedli jsme brzy 3:0 a vše se zdálo jasné. Ale soupeř se ještě nevzdal. Ve vyhrané pozici dostala náhodný mat Škaloudová, bleskový závěr partie nezvládl Čapek a také prohrál. Důležitý vítězný bod pro nás ale uhrál Vavroušek. To ještě hrál poslední partii Havíř. A jak se ukázalo, byl to rozhodující bod. Měl dobrou pozici, ale v závěru přehlédl „vidličky“ na věž a prohrál. Právě tento jediný bod nám při stejném skóre s Plzní chyběl v pomocném hodnocení na postup do finále. Tam Plzeň jasně přehrála Brno. I my bychom, v případě postupu, měli naději finále vyhrát, když soupeř hrál bez dvíci šachovnice a tím již před utkáním prohrával 0:1. Takto jsme se utkali o 3. místo se svým věčným rivalem – Českým Brodem. V samotném utkání jsme sice zase začali skvěle výhrou Šaflerové. Pak se dlouho bojovalo a převaha s přelával z jedné strany na druhou. Nakonec se štěstí přiklonilo k soupeři, který vyhrál nejtěsnějším poměrem 4:3 a odsunul nás z medailového místa.

V Zaječicích se pak každý rok měnil systémem soutěže a složení družstva. Podařilo se nám v dalších letech ještě 5x umístit mezi 10 nejlepšími účastníky. Ale umístění z roku 1973 jsme už nepřekonali. Turnaj se hraje v Zaječicích dodnes.

Přece jen mistry republiky

V Zaječicích jsme sice nezvítězili, ale podařilo se nám vyhrát jinou prestižní soutěž – Přebor škol v korespondenčním šachu. Byla to soutěž, kde si hráči vyměňují tahy poštou a hraje se celý školní rok. Soutěž organizoval ODPM Chrudim a v roce 1973 se nám podařilo tuto soutěž vyhrát. Zasloužila se o to čtveřice : Miroslav Hnát, Vladimír Růžička, Ivan Čapek a Jindra Janata. Celá soutěž je víc než o šachovém umění, spíše o vytrvalosti, přes-

Kapitánem mistrovského družstva Kopidlno byl Mirek Hnát – vynikající hráč, pro kterého nebyl v republice soupeř, kterého by nedokázal porazit

nosti a poctivosti. Všechny tyto vlastnosti naši reprezentanti osvědčili v maximální míře.

Během dlouhé celoroční soutěže se nás soupeři snažili udolat různými „fintami“. Byli jsme nuceni vést řadu sporů, které ale rozhodčí vyřešil vesměs v náš prospěch. Celá čtveřice byla vzácně vyrovnaná. Uhrála 22 bodů a předstihla o pouhý půlbod druhou ZDŠ Brno. Nejvíce bodů uhrál Hnát a Čapek - 6, Růžička a Janouš uhráli 5 bodů.

V dalších letech se nám titul už nikdy nepodařilo obhájit. Později jsme soutěž úplně opustili. To když jsme zjistili, že za žáky hrají jejich rodiče, nebo dokonce výkonní dospělí hráči. Poznali jsme to na turnajích, kde jsme soupeře stejných jmen běžně poráželi, ale v „koresponděňku“ jsme proti nim neměli šanci. O to více vyniká naše prvenství v roce 1973, kde jsme všechny nástrahy tohoto způsobu hry překonali.

pokračování na straně 19

Konečná tabulka:

1.	ZDŠ Kopidlno	22
2.	ZDŠ Brno	21,5
3.	ZDŠ Havířov	19
4.	ZDŠ Levoča	17
5.	ZDŠ Praha 9	15,5
6.	ZDŠ Uničov	15
7.	ZDŠ Borovice	14
8.	ZDŠ Bratislava	12
9.	ZDŠ Praha 2	8

Kopidlenské šachové vrcholy

pokračování ze strany 18

Velká cena ČSSR

V 70tých létech bylo velmi málo šachových turnajů pro děti do 15 let. Byli jsme proto mezi iniciátory celoroční Velké ceny žákovských družstev. Vznikla v roce 1976 a nastartovala neuvěřitelný rozmach nejen turnajů, ale celého žákovského šachu v celém bývalém Československu. Soutěž, organizovaná až do roku 1990, dala vzniknout mnoha novým turnajům po celé republice. Na základě výsledků v nich dosažených, podle kvality a počtu soupeřů, byl vytvořen bodový systém, který motivoval šachové oddíly k celoroční péči o nejmladší šachový dorost. V této soutěži, již jako spojené středisko mládeže základních škol Kopidlno a Rožďalovice, jsme dosáhli mimořádných výsledků. Za celou dobu existence soutěže jsme v celoročním hodnocení skončili vždy v první desíctce hodnocených družstev. To se žádnému jinému kolektivu v republice nepodařilo. Účastnili jsme se každoročně kolem 15 turnajů po celé republice.

Byli jsme sami organizátory dvou prestižních turnajů započítávaných do Velké ceny: Turnaje

špuntů a Dívčích „prstýnků“. Nejlepšího umístění v celoročním seriálu Velké ceny jsme dosáhli v letech 1984 (4. místo), 1986 (5. místo) a 1987 (2. místo v republice).

Ukažme si blíže výsledky v této soutěži v nejúspěšnějším roce. V uvedeném roce se uskutečnilo po celé republice celkem 87 turnajů Velké ceny. Z tohoto počtu jsme se účastnili 17 z nich. Ve třech jsme zvítězili (Ústí n. L.-Neštěmice, Mladá Boleslav a Prstýnek-Rožďalovice). Třikrát skončili druzí (Praha 9, Středočeský krajský přebor, Libštát). V soutěži bylo hodnoceno celkem 821 družstev s 10 158 žáky. Naše družstvo skončilo v této soutěži na 2. místě, jako nejlepší družstvo Čech a Moravy, když vítězem se stalo slovenské družstvo Prešova. Vedle jmenovaných turnajů jsme v rámci úspěšné Velké ceny v roce 1987 ještě hráli v Šale u Bratislavy (7. místo), Praze 8 (6.), Praze 5 (4.), Rychnově n. K. (5.), Semicích (4.), Frýdku Místku (11.), Jemnici (6.), Pardubicích, Zaječicích.

Z výčtu dosažených úspěchů je patrné, že jsme v činnosti preferovali soutěže družstev, před soutěжами jednotlivců. To ale neznamená, že jsme v nich nebyli úspěšní. Ale o tom si povíme zase příště. *Oldřich Suchoradský*

Jména reprezentantů, kteří tvořili sestavu nejlepších družstva Čech a Moravy v roce 1987: zleva Eva Suchoradská, (Kopidlno), Marek Štolovský (Rožďalovice), Fanda Drbohlav (Kopidlno), Pavel Donát (Kopidlno), Jan Vyšehradský (Kopidlno), Jan Knížek (Rožďalovice) a Milena Kafková (Rožďalovice)

Čarujeme s vařečkou

zavařujeme

Višně v cukru

Asi 1,5 kg višní, cukr, větší sklenice.

Višně opereme a necháme oschnout. Poté do velké sklenice klademe vrstvy višní a prosypáváme cukrem, končíme vrstvou cukru. Sklenici povážeme celofánem a postavíme nejméně na 6 týdnů na slunce. Višně pustí šťávu a není potřeba je dále konzervovat. Je možné je také zalít rumem nebo vodkou.

Jeřabinky ve víně

2 kg jedlých jeřabin, 2,5 dl vody, 2,5 dl červeného vína, 1 kg cukru, rum, kousek skořice.

Cukr svaříme s vodou, přidáme víno, skořici a jeřabiny a vaříme 30 minut. Horké naplníme do sklenic, navrch zalijeme lžící rumu a zavíčkujeme, konzumujeme nejdříve za měsíc, až se odleží.

Papriky v oleji

4 kg paprik, 1 l vody, 1/4 l octa, 1 dl oleje, 100 g cukru, pepř, bobkový list, sůl.

Lák mimo olej uvedeme do varu, postupně do něj na 2 minuty dáváme povařit papriky pokrájené na proužky. Po uvaření je rovnou vkládáme do sklenic. Když je zpracována celá dávka paprik, lák znovu povaříme, přidáme olej, zalijeme papriky ve sklenicích, uzavřeme a sterilizujeme 20 minut.

(JaN)

Školská rada základní školy řešila hospodaření

Členy školské rady základní školy v Kopidlne jsou Jana Hladíková (předsedkyně), Lenka Nováková, Michaela Havelková, Zdeněk Ruta, Alena Říhová a Roman Novák. Rada se schází dle potřeby zpravidla čtyřikrát do roka a v dubnu měla na programu:

- 1) Hospodaření školy rok 2006
- 2) Rozpočet základní školy na rok 2007

- 3) Informace k tvorbě šk. vzděl. prog.
- 4) Různé

Ředitel Pavel Berný seznámil členy školské rady s hospodařením školy za rok 2006. V hlavní i vedlejší hospodářské činnosti skončilo hospodaření se ziskem cca 125 000 Kč, přičemž 100 000 Kč byla záloha na nábytek do školní jídelny. Fakticky byl tedy rok uzavřen se ziskem 25 000 Kč.

Členové rady byli seznámeni s výsledkem zápisu do 1. tříd, pokračující rekonstrukcí budovy školní jídelny, průběhem lyžařského výcviku a chystanými akcemi, které proběhnou do konce školního roku. Škola má na svých webových stránkách nový odkaz na školní jídelnu.

Příští setkání členů školské rady proběhne na konci srpna tohoto roku. (rom)

Při pátrání po rodácích žákům napsal prezident Aeroklubu ČR

Dopis od čestného předsedy a done dávna ještě prezidenta Aeroklubu České republiky Jiřího Kobrleho obdrželi při svém pátrání po stopách významných kopidlenských rodáků žáci zdejší základní školy.

Dlouholetý československý reprezentant v letecké akrobacii reagoval na e-mail, jehož prostřednictvím ho kontaktoval žák 8. třídy Vojta Boudný v rámci ankety o rodácích uspořádané při vyučování.

„Anketa vznikla někdy v prosinci minulého roku tak, že jsme hledali v Občanské výchově slavné rodáky Kopidlna. Z nich si děti samy zvolily svoji desítku a začaly o každém z nich shánět informace v encyklopediích, literatuře, po internetu, mezi občany města a z dalších zdrojů. V průběhu roku pak každá skupina vybranou osobnost prezentovala ostatním žákům,“

líčí postup učitel Oldřich Suchoradský.

Během roku se tak vystřídala jména Hilmar, Honzáková, Křídlo, T. Svoboda, Vacek, Filčík či Jiří Kopidlanský. Jediným žijícím rodákem ze zvolené desítky je právě ing. Jiří Kobrle, o kterém se žákům dlouho nedařilo najít informace. Nakonec se podařilo získat jeho e-mailovou adresu, na kterou mu napsali. A měli štěstí: na svůj zvědavý dopis dostali odpověď, kterou přetiskujeme na této straně.

„Rádi bychom v této aktivitě dále pokračovali, protože jsme při pátrání získali informace o dalších rodácích, kteří v něčem vynikli a jsou skutečnými osobnostmi. Jsou to například reklamní fotograf Jiří Podrazil, medailérka a šperkařka Hana Válková-Podrazilová, sportovní redaktor MF Dnes Karel Knap, programátor Michal Vích a další,“ doplňuje Oldřich Suchoradský. (kl)

Slavnosti slunovratu

Jako každoročně i letos se uskutečnil v našem městě Dětský den neboli Slavnosti slunovratu. Akce proběhla 9. 6. 2007 za skutečně slunného počasí.

Ráno od 9.30 se děti scházely před mateřskou školou, kde mohly ukázat své výtvarné nadání v malování křídou na silnici. Rozděleny byly do tří kategorií (předškoláci, mladší žáci a starší žáci). Z každé kategorie porota vybrala tři nejhezčí obrázky, za které byli mladí malíři v odpolední části odměněni. Výtvary byly opravdu zajímavé, nejvíce zaujal obrázek Kačky Komárkové, která výstižně nakreslila kopidlenský znak.

Odpolední program začal ve 13.30 na fotbalovém hřišti TJ Kopidlna v Lipové ulici, kde si téměř stovka dětí vyzkoušela svou zručnost a odhad v soutěžních disciplínách (házení kroužky na cíl, hokejový slalom, přetahování lanem, hod míčky na cíl, skákání v pytli a střelba z luku). Poté si všichni soutěžící vyzvedli nanuky a vytočili nějakou pěknou cenu na kole štěstí. Dále se pak mohli vydovádět na nafukovací klouzačce a zazpívat si s karaoke.

V závěru předvedla své humorné vystoupení skupina historického šermu NE-ZABUDITZI a nebyly by to úplné Slavnosti slunovratu, kdyby nepřijeli naši hasiči a nezkropili nejen děti, které se jistě na tuto tradiční tečku vždy těší.

Závěrem děkujeme paní Knížkové a Víchové za věnované sladkosti.

Lenka Nováková, kulturní výbor města

Dopis

Nazdar Vojto,

děkuji Ti za Tvůj zájem. Kopidlenskou školu jsem opustil již před dávnými lety - v roce 1950. Dodnes na ni ale s láskou vzpomínám a mám stále dojem, že mě pro život dobře vybavila a že jsem v ní zažil nezapomenutelná přátelství a kamarádství. Když se se spolužáky někdy sejdem, rádi si vzpomene i na své kantory, jak jsme nechtěli brát vážně jejich rady do života a jak jim po letech dáváme za pravdu. Ke Kopidlnu mám samozřejmě vztah i proto, že tam cítím své kořeny. Krásně prožité chvíle, jichž bylo mnoho, se nedají zapomenout. Mám ovšem dojem, že jeho zvelebování a zušlechťování trochu zaostává, ale v tomto smyslu bude spíše řada na Tobě a Tvých spolužácích.

Pro letectví jsem „zaplál“ již ve školních letech. Měli jsme ve škole modelářský kroužek a vysílali jsme do vzduchu svá více i méně zdařilá díla a často je potom pracně opravovali. Tatík mi v mých 11 letech koupil vyhlídkový let v Praze Ruzyni dopravním letadlem typu dakota. Dva burácející hvězdicové čtrnáctiválcové motory a krásné pohledy na vzdalující se zemi a malebné údolí řeky Beřounky se mi hluboce zapsaly do duše.

Z kopidlenských škol jsem se odešel učit řemeslu do pražské Avie, kde se tehdy vyráběla letadla a já chtěl být při tom. Myslel jsem si, že devět let školního vzdělání je až příliš, ale dost brzy jsem poznal, jak málo člověk ví, když chce něco dělat opravdově, a jak mu stále vzdělání a vědomosti i dovednosti chybí. Nakonec jsem s různými přestávkami strávil ve školních lavicích 22 let a stále ve svém vzdělání nacházím velké mezery.

Létání mi právě dalo možnost obdivovat svět s výšky a vidat věci pozemskému zraku utajené. Akrobacie potom dává možnost vidět svět v neobvyklém pohybu, otáčející se kolem kabiny a rychle se vzdalující a opět přibližující. Zažil jsem všelicos, co by se dalo nazvat úspěchem, největším úspěchem v trochu náročnějším technickém sportu je ale vždy přežití. Měl jsem hodně kamarádů, o kterých se začalo mluvit v minulém čase, protože jim nevyšel některý odhad nebo reakce nebyla přiměřeně citlivá. I když v letectví pracuji a létám již přes padesát let, baví mě to stále více. Jsem také ženatý - to se Ti asi také přihodí - a manželka říká, že letectví je nemoc a zřejmě nevléčitelná.

Přestože jsem, právě díky svému koníčku i práci, navštívil 70 zemí na všech kontinentech kromě Antarktidy, nemohu ještě asi dobře radit. Myslím si ale, že ať cokoliv činím, jako sport či práci, by mě mělo těšit a bavit. Stejně tak i škola, která by mě měla na hodně věcí připravit.

Přeji Ti, abys měl šťastnou ruku při výběru svých zálib i práce, a hlavně aby Ti všechno, co činíš, dávalo radost a dobrý pocit.

Zdraví Jiří Kobrle,
bývalý žák kopidlenské školy

Na boj proti rakovině se v Kopidlně vybralo přes sedm tisíc korun

Nestihli jste si 16. května koupit kytičku?

Pokud jste si ve středu 16. května nestihli kytičku zakoupit a chcete projekty LPR Praha podpořit, můžete pomoci také formou odeslání dárcovské SMS ve tvaru **DMS KVET** na číslo **87 777** nebo zaslat svůj příspěvek na sbírkový účet **6500065/0300**, a to až do 31. prosince 2007. Máte-li zájem získat dodatečně letošní žlutý kvítek s modrou stužkou, pošlete e-mail na denprotirakovine@arcadia.cz, organizátoři se vám pokusí vyjít vstříc.

Ve středu 16. května proběhl 11. ročník celostátní veřejné sbírky Ligy proti rakovině Praha. Žluté kytičky měsíčku lékařského a preventivní letáky na téma „Dnešní děti - zítřejší svět! Výchova ke zdravému způsobu života v rodině“ nabízelo přes devět tisíc dobrovolníků ve více než 430 městech a vesnicích po celé republice. Získané peníze plynou na boj proti rakovině.

V Kopidlně převzala záštitu nad akcí knihovnice Romana Komárková. „O květinovém dni chodily celé dopoledne po městě dívky 9. ročníku základní školy a nabízely žlutý květ měsíčku lékařského. Díky nim a všem dárcům se podařilo v Kopidlně vybrat přesně 7192,50 korun, které budou využity na boj proti rakovině,“ informovala Romana Komárková.

Programy, na které budou peníze vybrané po celé republice použity, zahrnují nádorovou prevenci (programy pro děti a mládež - výchova k nekuřáctví, preventivní publikace, přednášky atd.), onkologický výzkum, zlepšení kvality života pacientů s nádorovým onemocněním (rekondiční programy, provoz nádorové telefonní

linky, podpora činnosti 50 dobrovolných členských onkologických organizací po celé ČR atd.) a také finanční podporu do budování pracoviště pro léčbu nádorů prostaty ve Fakultní nemocnici Bulovka.

„Poděkování patří jak všem dárcům, kteří přispěli na dobrou věc, tak žákyním devátého ročníku, které se u nás této úlohy zhostily. Jmenovitě jsou to Lucie Kulhánková, Štěpánka Košková, Denisa Grusmanová, Táňa Kostučenková, Nikola Poutníková, Nataša Matyjášková a Dita Šafaříková,“ doplňuje knihovnice.

Další informace mohou zájemci nalézt na stránkách Ligy proti rakovině www.lpr.cz nebo na www.denprotirakovine.cz. (kl)

Kopicup 2007: domácí projeli finále, ale cena nakonec zůstala doma

Tradiční nohejbalový turnaj trojic v Kopidlně tentokrát pořádal kulturní výbor města a partnerem byla místní organizace sociální demokracie.

Dvanáct silných týmů se sešlo na 24. ročníku na víceúčelovém hřišti. První májový den od ranního kuropění (ani dospat jsme nemohli) jsme připravovali plochu, organizační zabezpečení na místě a pořadatelskou službu a poté, co se na hřišti objevila první mužstva – kolem osmé – jsme po chlapeckých doušcích mohli přistoupit k prezenci.

Po prezenci v 9 hodin byla mužstva rozdělena do dvou základních skupin a čtyři nejlepší z každé šestice pokračovala v semifinálovém zápoulení. Velký favorit celého turnaje, domácí mazáci STS Chvojkovice-Brod (ve složení: Veselka, Zajda, J. Heydrich), s přehledem kráčel za úspěchem.

Podle výsledků základní skupiny byli určení soupeři pro semifinále a bylo odehráno rozhodující utkání o 5. místo.

Sokol Jičín, tradiční účastník akce – poprvé se probojoval ze základní skupiny a zdolal tým 3FO3 ve dvou setech 10:4 / 10:6.

V semifinálovém klání málem utrpěla chlouba amatérského kopidlenského sportingu STS Chvojkovice-Brod porážku od

rivala novopackého Sklepu. Zvítězila těsně 2:1 po setech 5:10 / 10:4 / 10:7. Ve druhém semifinále porazilo NTV Sloupno jičínské Hasiče 2:0 (10:7 / 10:7).

V zápase o 3. místo prohráli sklepáci s Hasiči 0:2 (9:10 / 5:10).

Ve finále se naši bukanýři střetli s nejlepším manšaftem od Bydžova ke Kopidlnu, s obávaným NTV Sloupno s legendou nohejbalu pošťákem Košťákem v čele.

Po skutečně nefalšovaném boji naši hoši projeli utkání 0:2 (5:10 / 9:10).

Poté jsme vyhlásili vítěze a předali ceny. Už se zdálo, že míč, který věnovala místní organizace ČSSD, poputuje opět k Bydžovu, ale obratným jednáním pořadatelů se podařilo vítěze nalákat na lahvinky dobrého moku – vína – a mičudu získala STS!

Na tomto místě bych rád poděkoval za kulturní výbor i nohejbalové nadšence místnímu hospodářství za součinnost.

Věřím, že se v hojném počtu setkáme i příští rok – již na jubilejním 25. ročníku Kopicup 2008, který bude opět zastřešovat město Kopidlna prostřednictvím kulturního výboru.

A chlapi! Vážně nevím, jak už to nalosovat, aby zlato zůstalo doma! Příští rok 2008 budeme mít kulanty. Oslavíme 25. výročí. (rom)

Pečovatelskou službu převezme charita

Terénní pečovatelskou službu bude na Kopidlnsku od příštího roku zajišťovat Oblastní charita Jičín. Rozhodnutí je výsledkem jednání mezi charitou a městem, které se tímto krokem vzdá samostatného poskytování tohoto typu sociálních služeb.

„Pro poskytování pečovatelské služby, kterou zatím provozujeme jako organizační složku města, jsme hledali vhodného partnera, který by tuto úlohu převzal. Do konce měsíce by měly být vyřešeny smluvní podmínky a uzavřena smlouva s Oblastní charitou Jičín,“ oznámil v průběhu června starosta Kopidlna Josef Tábořský.

Kopidlna ale není jediné město, kde ke změnám poskytovatele sociálních služeb v regionu dochází. Stejnou cestou se chce vydat i sousední Libáň a už od letoška například provozuje Oblastní charita i nízkoprahový klub Exit pro mládež v Jičíně.

„Od změny si slibujeme jak zefektivnění, tak i rozšíření služeb pro občany, kteří tuto pomoc potřebují,“ říká starosta a doplňuje, že město bude přispívat charitě na zajištění pečovatelské služby podle počtu místních klientů. (kl)

Někteří žáci přípravu ke zkouškám podcenili

Přijímací řízení vycházejících žáků na střední školy je předělem v životě žáka. Do jisté míry je i kritériem pro porovnání úrovně vzdělávání na jednotlivých základních školách. Je provázáno emocemi, velkým očekáváním, radostí i prvním životním zklamáním. Předpokladem úspěchu je soulad mezi schopnostmi dítěte a výběrem typu školy, kde své vlohy uplatní.

Velmi často je ale přání dítěte, nebo představy rodičů v rozporu s jeho schopnostmi. Připomínky učitelů někteří rodiče zvažují, jiní zkoušku svých dětí „risknou“. Ve hře je ještě situace na školách, kam se žáci hlásí. Tam se rok od roku mění zájem uchazečů. Mění se i podmínky přijímacího řízení a styl přijímací zkoušky. Je zřejmé, že vzít všechny tyto činitele dohromady a správně rozhodnout, je u některých dětí obtížné.

Kopidlenská základní škola má dobrou tradici v přípravě žáků na přijímací zkouš-

ky. Zkušenosti učitelé znají požadavky přijímacího řízení na školách kam se děti hlásí a organizují přípravu od září do dubna v 9. ročníku. Požadavky na přijímací řízení si mohou najít sami žáci i rodiče. V době internetu to není nic těžkého, visí na webových stránkách každé střední školy. Většina žáků letošních 9. tříd přípravu evidentně podcenila. Někteří ji dokonce zcela ignorovali.

Zatímco rodiče a učitelé si dělali starosti, zda u přijímacího řízení uspějí, tito žáci žili v představě, že se nemůže nic stát a jsou jasnými favority. Vždyť volných míst na středních školách v Královéhradeckém kraji je více než počet vycházejících žáků. Tak o tom informoval tisk a tak to skutečně bylo. Tato skupina žáků by nejspíš uspěla, kdyby si nevybrala jako svoji první volbu některou z prestižních škol, kde byl „převís“ uchazečů. Tam se teprve ukázalo, že bez poctivé přípravy nemají v konkurenci těch

pracovitějších a schopnějších šancí. Ze školy nakonec samozřejmě nikdo nezůstal bez umístění (pouze u dvou žáků rodiče nechtěli ve vzdělávání svých dětí pokračovat) a dostali se na jiné školy ve druhém kole přijímacího řízení. Takže i letos není důvod označit výsledek za neúspěch.

Jedno poučení pro ty, kteří se ocitnou v příštím roce ve stejné roli, z letošní zkušenosti přece jen plyne. Své životní zaměření je třeba začít hledat co nejdříve. Až v 9. třídě je pozdě. A pokud si vyberu „elitní“ střední školu, je potřeba se na zkoušky pečlivě a dlouhodobě připravit. To dnes dělají všichni úspěšní uchazeči na takový typ školy. Bez vlastní snahy a přičinění je cesta uzavřena. Pečlivá příprava je zároveň vhodnou volbou pro dobrý start v září na nové škole. Přijímací zkoušky jsou totiž jenom začátkem mnohem náročnějšího období, které studenty středních škol po nástupu na školu čeká. (osu)

Přehled umístění vycházejících žáků ZŠ Kopidlna ve školním roce 2006/2007

Žáci vycházející z 9. ročníku				
Název	místo	obor	dívky	chlapci
I. Střední školy a gymnázia				
Gymnázium	Nymburk	všeobecné gymnázium 4leté	1	
Masarykova obchodní akademie	Jičín	obchodní akademie	2	
Střední škola gastronomie a služeb	Nová Paka	hotelnictví a turismus	1	1
Labská hotelová střední odborná škola	Pardubice	hotelnictví a turismus	1	
Střední zdravotnická škola	Nymburk	zdravotnické lyceum	2	
		asistent zubního technika	1	
Střední zdravotnická škola	Havlíčkův Brod	zdravotnický asistent	1	
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradnictví	3	
Obchodní akademie	Hořice	obchodník	2	
Střední průmyslová škola potravinářská	Pardubice	analýza potravin	1	
Střední průmyslová škola	Jičín	elektronické počítačové systémy		1
Střední uměleckoprůmyslová škola	Turnov	výtvarné zpracování kovů a drahých kamenů	1	
II. 4leté učební obory s Maturitou				
Integrovaná střední škola	Nová Paka	mechanika – elektronik		2
Střední odborné učiliště strojírenské	Mladá Boleslav	mechanik – seřizovač		1
III. 3leté učební obory				
Střední škola gastronomie a služeb	Nová Paka	kuchař – číšník - servírka	1	3
Střední odborné učiliště zemědělské	Městec Králové	kuchař – číšník - servírka	1	1
Střední odborná škola a Střední odborné učiliště	Nymburk	automechanik		2
Střední odborné učiliště	Lázně Bělohrad	opravář zemědělských strojů – zaměř. na požární techniku		1
Střední odborná škola a Střední odborné učiliště	Hradec Králové	zámečník		1
Nezařazeny – ukončena povinná školní docházka			2	
Žáci vycházející z nižších ročníků:				
8. ročník:				
Střední škola zahradnická	Kopidlno	zahradník	2	
Integrovaná střední škola	Nová Paka	elektrikář		1
CELKEM			22	14
7. ročník:				
Lepařovo gymnázium	Jičín	6leté gymnázium	2	-

Představujeme kopidlenské fotbalisty

Muži A: horní řada zleva – Zdeněk Pekárek, Vladimír Hnát, Petr Košek, Jaroslav Zikmund, Jiří Plocar, Petr Janda, Jiří Odvárko, Daniel Berounský, Drahoslav Košek (trenér), dolní řada zleva – Pavel Klaban, Jiří Měšťan, František Škaloud, Martin Šimánek, Petr Komárek

Muži B: horní řada zleva – Josef Vodička (trenér), Jaroslav Zikmund, Josef Kraus, Milan Šafařík, Jiří Plocar, Jan Kubánek, Michal Kareš, Jiří Komárek, dolní řada zleva – Petr Klaban, Tomáš Zarycký, Luboš Hyršal, Tomáš Vodička, Josef Škaloud, David Kareš, Jiří Drozen

Dorost: horní řada zleva – Jan Ruzso (trenér), Zdeněk Kutmon, Jiří Komárek, Martin Brožiček, David Hyšpler, Tomáš Komárek, Vojtěch Prášek, Vítek Kulhánek, František Judl (vedoucí mužstva), dolní řada zleva – Roman Kotlář, Vadim Sedláček, Jan Komárek, Jan Dřímál, Igor Kulhánek, Vitalij Dyčenko, Pavel Zedek, Vítězslav Kohut

Žáci: horní řada zleva – Miloslav Havelka (trenér), Radek Kyzivát, Lukáš Štajner, Štěpán Malý, Jan Komárek, David Krulich, Tomáš Dřímál, Miloslav Havelka, Oldřich Jandourek (trenér), dolní řada zleva – Michal Poutník, Tomáš Klaban, David Medlík, Vojtěch Boudný, Michal Říha, Mikuláš Ševčík, Jan Wajs, Jakub Krejčík, chybí Jan Kraus

Přípravka: horní řada zleva – Petr Tyl, Pavel Myška, Vratislav Nasikovský, Vratislav Nasikovský (trenér), Petr Sucharda, Patrik Hnízdil, Tomáš Drbohlav, Libor Strnad (trenér), Tomáš Zedek, Martin Valnoha, dolní řada zleva – Petr Janda, Lukáš Klaban, Adam Nasikovský, Daniel Carda, Libor Strnad, Jiří Jiránek, Miloš Kovář

Z policejních zpráv na Kopidlensku

Kopidlno – Do nezajištěného osobního vozu Škoda Forman, zaparkovaného v Kopidlně na dvoře jednoho z domů, vnikl v pátek 27. dubna neznámý pachatel. Ke smůle majitele vozidla našel pod předním sedadlem peněženku s 45 tisíci korunami. Z této částky odpočítal 31 tisíc a ty odcizil. Peněženku se zbylými čtrnácti tisíci poté vrátil zpět.

Kopidlno – Ve čtvrtek 17. května kontrolovala hlídka policie v Kopidlně osobní vozidlo Škoda Felicia combi, které řídil dvacetiletý mladík z okresu Jičín. Policisté zjistili, že řidič není držitelem řidičského oprávnění a navíc je do roku 2009 v trestu zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, který mu uložil Okresní soud v Jičíně. Z tohoto důvodu si mladík ještě téhož dne vyslechl podezření ze spáchání trestného činu řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění a maření výkonu úředního rozhodnutí, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok.

Rada města Kopidlno vyhlašuje výzvu k účasti ve výběrovém řízení na

poskytování půjček z Fondu rozvoje bydlení města Kopidlno v roce 2007

Zastupitelstvo města Kopidlno schválilo svým usnesením č. 3/III ze dne 13. 12. 2006 zásady tvorby a užití Fondu rozvoje bydlení a Rada města Kopidlno vyhlašuje výzvu na poskytnutí půjček z FRB podle níže uvedených zásad a následujících podmínek.

Z fondu se poskytují půjčky v těchto programech:

kód	účel půjčky z Fondu rozvoje bydlení města Kopidlno	splatnost	úrok	horní hranice
01	Zřízení domovní čistírny odpadních vod k rodinnému domu nebo kanalizační přípojky k rodinnému domu	4 roky	4 %	30.000 Kč na 1 dům
02	Zřízení plynového odběrního místa – topení nebo vaření na zemní plyn	4 roky	0 %	30.000 Kč na 1 byt
03	Obnova venkovních omítek rodinných domů	4 roky	4 %	30.000 Kč na 1 dům
04	Vybudování studny k rodinnému domu, kde není možnost napojení na veřejný vodovod	4 roky	4 %	30.000 Kč na 1 dům

Podmínky účasti ve výběrovém řízení na čerpání z FRB:

- žádost o půjčku se podává výhradně na formuláři schváleném radou města: „**příhláška k výběrovému řízení**“, a to v průběhu celého roku 2007
- součástí přihlášky je čestné prohlášení o splacených závazcích vůči městu
- výběrové řízení se řídí schváleným dokumentem „Zásady tvorby a užití Fondu rozvoje bydlení“
- na poskytnutí půjčky z FRB není právní nárok

Příkladový harmonogram čerpání půjčky z FRB:

termíny do	čerpání prostředků z Fondu rozvoje bydlení krok za krokem
30. března	Občan XY podal přihlášku do výběrového řízení
10. dubna	Rada města vyhodnotila přihlášku občana XY a schválila poskytnutí půjčky
20. dubna	Výzva k podpisu smlouvy s žadatelem (písemně)
20. května	Poslední termín k podpisu smlouvy o půjčce z FRB (lhůta do 30 dnů od výzvy k podpisu)
20. srpna	Občan XY začíná splácet půjčku ve 4letém cyklu
31. prosince	Poslední termín k čerpání schválené půjčky

Výjimkou mezi programy je podpora zřízení plynového odběrního místa – půjčka je bezúročná.

Tiskopisy žádostí o půjčky lze vyzvednout v podatelně MěÚ a jsou zveřejněny na www.kopidlno.cz.